

OSTRAVAN.CZ

1. Vánoční koncert Janáčkovy filharmonie s hudbou dávající naději, že není nic vznešenějšího než lidskost

23.12.2023 ostravan.cz - Milan Bátor

Odkaz na originál

Klíčová slova: operní; ostravská

Koncert Janáčkovy filharmonie nabídnul atraktivní dramaturgii, která zohlednila vícero aspektů. Skladby s duchovním nábojem Jana Dismase Zelenky a Wolfganga Amadea Mozarta jsou protkány elegantní virtuozitou a širokou škálou emocí, které překračují jejich původní určení. Křesťanská víra je příznačná i pro Českou mši vánoční Jakuba Jana Ryby. Zde ovšem plní jinou společenskou roli a funkci. Blíží se obyčejnému člověku a nabízí radostný, humorný i vroucný dialog.

Nejdříve zaznělo Zelenkovo Magnificat D dur, které pochází z roku 1725. Jeho hudbu bychom mohli s nadsázkou charakterizovat jako oheň, který nespálí. Slavnostní atmosféra je podtržena úchvatným sopránovým sólem, jež výtečně ztvárnila Pavla Radostová. O další, tentokrát altové sólo se postarala s nemenší iniciativou Aneta Petrasová. Velmi krásné byly také melodické linky hobojů a sborové vstupy. Collegium Vocale 1704 se příkladně postaralo také o závěrečné polyfonní Amen, kterému nechyběla mystická vznešenost a bezbřehá imaginace. Sbor o celkovém počtu dvaceti členů (z toho jedenáct mužů a devět žen) byl rozdělen do jednotlivých sekcí tak, že výsledný zvukový vjem působil kompaktně a prokresleně.

Pavla Radostová. (Foto: Petr Hrubeš)

Ve druhé kompozici se namísto avizované Slávky Zámečnickové představila sopranistka Veronika Rovná. Moteto Exsultate, jubilate Wolfganga Amadea Mozarta vzniklo jako spontánní reakce na umělecké mistrovství Venanzia Rauzziniho. Mozart byl hlasem významného pěvce natolik uchváten, že během své poslední italské cesty napsal dílo, které svým způsobem zrcadlí technické a výrazové možnosti jeho pěveckého umění.

Veronika Rovná se s noblesou postarala o strhující zážitek. Její vzdušný postříbřený soprán si poradil hladce se všemi legatovými obloučky. Koloraturní běhy v šestnáctinách zvládla **ostravská operní** stálce s půvabným nadhledem a vroucností, které nechyběla brilance a procítěný výraz. Pěvecký projev Rovné je celostní a jako takový umí i v technicky náročné kompozice vyvolat dojem hravého, snadného a přístupného díla. Anulovat obrovskou obtížnost Mozartova moteta a zazpívat s úsměvem na rtech je výsadou těch nejlepších...

Veronika Rovná. (Foto: Petr Hrubeš)

Sluší se podotknout, že Janáčkovy filharmonie pod taktovkou dirigenta Václava Lukse sopranistku podpořila delikátní dynamickou výstavbou. Orchester ani na okamžik nepřekrýval sólistku, ale naopak ji velkoryse podpořil. V instrumentálních pasážích a mezihrách Luks opět potvrdil svou bystrou muzikálnost. Skvělé gradace, akcenty a rafinované agogické odstínění našly u diváků jednoznačné porozumění. Mozartova kompozice ve znamenitém provedení Veroniky Rovné a Janáčkovy filharmonie si vysloužila vřelé ovace vestoje.

Koncert Janáčkovy filharmonie pokračoval tradičním titulem. Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby se dá provozovat různými způsoby, přičemž zdaleka ne všechny jsou vhodné k poslouchání. Naštěstí v koncepci pana dirigenta Lukse a zúčastněných umělců se jednalo o zážitek hodný pozornosti. Můžeme kvitovat výběr sólistů, jejichž hlasy spolu báječně korespondovaly. Výbornou dvojici dialogicky ztvárnili pánové Václav Čížek a Roman Hoza. Čížkův tenor se dobře uplatnil také v dynamicky souměrném duetu s altickou Václavou Krejčí Houskovou. Nesmíme zapomenout ani na půvabné sólové árie Veroniky Rovné a Romana Hozy, které potěšily lahodnou výslovností a skvostnou intonační brilancí.

Collegium Vocale 1704. (Foto: Petr Hrubeš)

Také výkon orchestru a sboru Collegium Vocale 1704 lze okomentovat jako nanejvýš pečlivý, zodpovědný a přesvědčivý. Rybova mše v podání zmíněných interpretů vyzněla jako geniální dílo, v němž se spojuje hřejivá láska k Bohu s láskou k obyčejnému člověku. Provedení nechyběla radost, ačkoli je jisté, že v kontextu nedávných událostí to muselo být pro všechny interprety velmi náročné. Jakub Jan Ryba během svého života nepoznal, jak chutná sláva a úspěch. Křivd a příkoří, které si vytrpěl, je na jednoho člověka až příliš. Přesto se jeho srdce nezatvrdilo a šířilo lásku a víru v dobré věci. Podobné byly i osudy Zelenky a Mozarta, kteří neměli na růžích ustláno, přesto jejich hudba rozdává plnou náručí naději. Naději, že není nic vznešenějšího než lidskost.

URL | <https://www.ostravan.cz/82610/vanocni-koncert-janackovy-filharmonie-s-hudbou-davajici-nadeji-ze-neni-nic-vznesenejsiho-nej-lidskost/>

« zpět na začátek